

— Четвърто, — продължавалъ той. . . Берттери хванала протегната изъ подъ плаща ржка съ дветѣ си ржчички, затропала съ сандалитѣ си по пода и завикала: „Тука! Тука!“

— Четвърто, — продължилъ той хладнокръвно, — азъ излъгахъ прекрасната Берттери.

Съ тѣзи думи той побѣгналъ, като оставилъ въ ржчичкитѣ на Берттери ржката.

Тѣлохранителитѣ се втурнали въ стаята, следъ тѣхъ фараона и видѣли само, че царкинята лежи въ несвѣстъ и държи въ своитѣ нѣжни прѣстчета човѣшка ржка.

Когато Аменготепъ узналъ за всичко това, той извикалъ:

— Слава на тебе, сине на слънцето! Боговетѣ сж те пазили отъ тежъкъ грѣхъ. Хвала и честь тѣмъ за това воевѣки.

И на следующата сутринъ глашатаи пакъ възвѣстявали по града:

— Отъ всички, царкинята Берттери е избрала този, който билъ у нея вечерта и ѝ оставилъ своята ржка. И така, азъ фараона, го избирамъ за свой зетъ и му обявявамъ предъ народа пълна безнаказаностъ. Въ сжщото време, азъ му заповѣдвамъ да се яви днесъ при мене, за да получи бащинската ми благословия. Така говори възлюбениятъ отъ боговетѣ, владика на народа, синъ на слънцето, Рамесу.

Слѣдъ нѣколко часа Птагмай се явилъ въ двореца, а на другия день той показалъ на фараона чудото на въртящия се камѣкъ.

Когато всички се нагледали на това, камѣка билъ закрепенъ и престаналъ да се върти.

Птагмай и Берттери живѣли въ любовъ и сѣгласие, а следъ смъртта на Рамесу, Птагмай заелъ престола, като приелъ името Рамесу VI. Къмъ своитѣ деца, той билъ по-строгъ, отколкото неговия баща къмъ него и къмъ брата му.

Край.

Прев. Чичо Ваню.